

отколкото да бжде прѣданъ на мжка и смъртъ въ рж-
цѣтъ на ония, противъ които бѣше се опълчилъ тѣй
самоотвържено, за да оттърве отъ тѣхния гнетъ своето
отечество. Въ дългия списъкъ на борцитѣ и на жертвитѣ
за българската свобода по онова врѣме името на тѣй
трагически загиналия младъ Тодоръ Л. Каблешковъ ще
личи свѣтло за всѣкога между първитѣ, съ вдъхване
симпатично къмъ паметъта му уважение.

Но авторътъ на тия спомени не забравя и до
днесъ срѣщата си между друго, и съ единъ извѣстенъ
и сравнително заможенъ панагюрски търговецъ (дже-
лепинъ), именно Недѣлчо Ланджооглу. Това бѣше прѣзъ
първитѣ дни на мѣсецъ мартъ 1876 г. Ланджооглу бѣше
дошълъ въ Цариградъ по своя търговска работа при
своя отколѣшенъ, вѣренъ, обичанъ и уважаванъ прия-
тель и кореспондентъ, покойния Димитъръ Ив. Гешооглу,
тѣстъ на автора на тия спомени, който живѣеше тогава
наедно съ него подъ една и сѣща стрѣха на островъ
Халки, далечъ около единъ часъ съ параходъ къмъ югъ
отъ Цариградъ. Панагюрскиятъ търговецъ и приятель не
се задоволи отъ срѣщата си съ тѣста и зетя само въ Цари-
градъ. Почти като свой, той се самъ покани за въ недѣля
на госте у тѣхъ въ острова за по-дълъгъ и по-свободенъ
по народнитѣ работи разговоръ. Деньтъ бѣше отъ най-
хубавитѣ пролѣтни дни въ тоя островъ. Оттегленъ съ
тѣй добръ познатитѣ нему гостоприемници въ една раз-
зеленена градинка задъ кжщи и седналъ на трѣвата по
турски съ шаеченото си добръ подплатено кожухче на
гърба и съ кжсото си чибуче на ржка, той, като се по-
огледа на около и се увѣри, че тукъ владѣе пълна ти-
шина посрѣдъ една недостъпна за други самотия, почна
да разказва полегичка съ всички подробности за чуднитѣ
и трѣскави приготовления, които ставали въ Панагюрище